

16.6.2

35b (מפת ומיין חייב) → 37a (ר"ע אומר)

1. מיין ושכר? זיר חמץ?? וְחֶמֶץ שֶׁכֶּר לֹא יִשְׁתָּה וְכָל מִשְׁרֵת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתָּה וְעֲנָבִים לֶחִים וְיִבְשִׁים לֹא יֵאָכַל: במדבר פרק ו פסוק ג
 2. כָּל הַמְנָה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לָהּ לֹא תֵעָשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לָהּ: ויקרא ב, יא

I היתר מצטרף לאיסור – completing the שיעור of liability with permissible material

a only applies to נזיר ר': אבהו בשם ר' יוחנן (v. 1)

i זעירי: also תקטירו (v. 2) - follows ר"א who infers expansion from כל (v. 2)

ii (also חמץ – he mentioned בל תקטירו to demonstrate need for כזית (contra אבבי))

1 איסורים should apply to all אבבי

(a) proof: טמא if רומה touches soup with טבול יום משנה – if ר"א touches soup with טבול יום משנה

(i) reason: because a non-כהן gets מלקות for eating a כזית

1. rather – if he eats a כזית of the mix (היתר מצטרף לאיסור) → סד"א

2. rather – if he eats a full כזית of רומה within פרס כדי אכילת פרס

a. challenge: is ר"א דאורייתא really כדי אכילת פרס? If so, why do חכמים disagree with ר"א about liability for eating הבבלי כותח on פסח (it includes a כזית of חמץ within פרס אכילת פרס)

3. answer: a כזית of כותח cannot be “normally” eaten within that time

(b) 2 challenges to position that רומה דאורייתא – כזית בכדי א"פ דאורייתא

(i) if there were two spice grinders – one for רומה and one for חולין and they stood in front of two pots – we assume the רומה fell into the רומה and חולין into חולין

1. challenge: if you claim דאורייתא א"פ דאורייתא, why do we rest on that assumption? (we should be concerned that there is כזית בכא"פ in the חולין pot)

2. response: if, on the other hand, you claim היתר מצטרף לאיסור – same problem

3. answer (to both): it's תרומה of spices – דרבנן

(ii) if there were two crates of wheat, one רומה the other חולין and they were dumped into two containers – one רומה, the other חולין – both are permitted

1. challenge: if you claim דאורייתא א"פ דאורייתא, why do we rest on that assumption?

2. Pre-empt: position of היתר מצטרף לאיסור works, since that only applies if the איסור is majority – in this case, we could argue that there is more חולין

3. Answer: תרומה בזמן הזה – דרבנן

2 Alternate suggestion (אבבי): perhaps משרת (v. 1) is there to teach טעם כעיקר instead of לאיסור

(a) Note: why did he make this suggestion after defending that ... היתר מצטרף should be universal?

(i) Answer: after all of these answers, he considered the possibility, based on a ברייתא:

1. משרת ברייתא → טכ"ע: if grapes soaked in water makes water taste like wine → חייב

a. Application: to everywhere else, via ק"ו

i. גזיר is weak, since it is temporary, not an איסור הנאה and can be released

ii. גלאי הכרם is stronger, as it is permanent, אסור בהנאה and cannot be released

iii. note: same applies to ערלה, except for permanence

b note: אבהו ר' statement was only a commentary/explanation of ר"ע and not normative

i Question: which statement of ר"ע?

1 Suggestion #1: our משנה (soaking bread with wine)

(a) Rejection: perhaps in that case there was a כזית worth of wine, teaching contra opinion of ראשונה that the שיעור for wine is כזית

2 Suggestion #2: ברייתא – ר"ע says that if you take bread and soak it with wine and a נזיר eats כזית of bread – חייב